

62016CJ0189

SODBA SODIŠ?A (peti senat)

z dne 7. decembra 2017 (*1)

„Predhodno odlo?anje – Socialna varnost delavcev migrantov – Uredba (EGS) št. 1408/71 – ?len 46(2) – ?len 47(1)(d) – ?len 50 – Zajem?ena pokojnina – Minimalna dajatev – Izra?un pokojnine“

V zadevi C?189/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodiš?e, Švedska) z odlo?bo z dne 23. marca 2016, ki je na Sodiš?e prispela 4. aprila 2016, v postopku

Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

proti

Pensionsmyndigheten,

SODIŠ?E (peti senat),

v sestavi J. L. da Cruz Vilaça, predsednik senata, E. Levits in A. Borg Barthet, sodnika, M. Berger, sodnica, in F. Biltgen (poro?evalec), sodnik,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 9. marca 2017,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

—

za Pensionsmyndigheten M. Westberg, M. Irving in A. Svärd, agenti,

—

za švedsko vlado A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson in L. Swedenborg, agenti,

—

za ?eško vlado M. Smolek, J. Pavliš in J. Vlášil, agenti,

—

za Evropsko komisijo K. Simonsson in D. Martin, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 3. maja 2017

izreka naslednjo

Sodbo

1

Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 46(2) in 47(1)(d) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v razliki po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 308), (v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71).

2

Ta predlog je bil vložen v sporu med Boguslawo Zaniewicz-Dybeck in Pensionsmyndigheten (zavod za pokojninsko zavarovanje, Švedska) v zvezi z dodelitvijo zajemne pokojnine, kakor je urejena v švedskem splošnem pokojninskem sistemu.

Pravni okvir

Pravo Unije

3

Pod naslovom III, „Posebne določbe v zvezi z različnimi vrstami dajatev“, poglavje 3 Uredbe št. 1408/71, naslovljeno „Starost in smrt (pokojnine)“, vsebuje člene od 44 do 51a.

4

Člen 44 navedene uredbe, naslovljen „Splošne določbe za dodelitev dajatev, če je za zaposleno ali samozaposleno osebo veljala zakonodaja dveh ali več držav članic“, v odstavku 1 določa:

„Pravice do dajatev zaposlenih ali samozaposlenih oseb, za katere je veljala zakonodaja dveh ali več držav članic, ali njihovih preživelih oseb, se določijo v skladu z določbami tega poglavja.“

5

Člen 45 Uredbe št. 1408/71, naslovljen „Upoštevanje zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih po zakonodajah, ki so veljale za zaposleno ali samozaposleno osebo, za pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev“, v odstavku 1 določa:

„Kadar zakonodaja države članice v sistemu, ki ni poseben sistem v smislu odstavkov 2 in 3, pogojuje pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev z dopolnitvijo zavarovalnih dob ali dob prebivanja, pristojni nosilec te države članice po potrebi upošteva tudi zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji druge države članice v splošnem ali v posebnem sistemu ali v sistemu za zaposlene ali za samozaposlene osebe. V ta namen upošteva te dobe, kot če bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja.“

6

Člen 46 te uredbe, naslovljen „Dodelitev dajatev“, določa:

„1. Kadar so pogoji, ki jih zahteva zakonodaja države članice za upravičenost do dajatev, izpolnjeni brez uporabe člena 45 ali člena 40(3), se uporabljajo naslednja pravila:

(a)

pristojni nosilec izračuna znesek dajatev, ki bi ga bilo treba plačati;

(i)

samo po določbah zakonodaje, ki jo uporablja;

(ii)

v skladu z odstavkom 2;

[...]

2. Kadar so pogoji, ki jih zahteva zakonodaja države članice za upravičenost do dajatev, izpolnjeni šele z uporabo člena 45 in/ali člena 40(3), se uporabljajo naslednja pravila:

(a)

pristojni nosilec izračuna teoretični znesek dajatve, ki bi jo oseba lahko zahtevala, kakor da bi bile vse zavarovalne dobe in/ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji držav članic, ki so za osebo veljale, dopolnjene v tej državi in po zakonodaji, ki jo uporablja na dan dodelitve dajatve. Če po tej zakonodaji znesek dajatve ni odvisen od trajanja dopolnjenih dob, se ta znesek obravnava kot teoretični znesek iz tega odstavka;

(b)

pristojni nosilec nato določi dejanski znesek dajatve na podlagi teoretičnega zneska iz prejšnjega pododstavka v sorazmerju med trajanjem zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih pred nastopom zavarovalnega primera po zakonodaji, ki jo uporablja, in med skupnim trajanjem zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih po zakonodajah vseh držav članic pred nastopom zavarovalnega primera.

3. Oseba je upravičena do najvišjega zneska, ki ga v skladu z odstavkoma 2 in 3 [1 in 2] izračuna pristojni nosilec vsake države članice, brez poseganja v uporabo določb v zvezi z zmanjšanjem, mirovanjem ali odvzemom, ki jih predpisuje zakonodaja, po kateri naj bi se dajatev izplačevala.

V tem primeru se primerjava izvede med zneski, določenimi po uporabi vseh omenjenih določb.

[...]“

7

Člen 47 navedene uredbe, naslovljen „Dodatne določbe za izračun dajatev“, v odstavku 1(d) določa:

„Za izračun teoretičnih in sorazmernih zneskov iz člena 46(2), se uporabljajo naslednja pravila:

[...]

(d)

kadar se po zakonodaji države članice dajatve izražunavajo na podlagi višine zaslužka, prispevkov ali zvišanj, pristojni nosilec v državi doloži zaslužek, prispevke in zvišanja, ki se upoštevajo za zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji drugih držav članic, na podlagi povprečnih zaslužkov, prispevkov ali zvišanj, zabeleženih za zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja.

[...]"

8

Člen 50 Uredbe št. 1408/71, naslovljen „Dodelitev dodatka, kadar skupni znesek dajatev, ki se izplačujejo po zakonodajah različnih držav članic, ne dosega najnižjega zneska, določenega v zakonodaji države, na ozemlju katere prejemnik stalno prebiva“, določa:

„Prejemniku dajatev, za katerega se uporablja [poglavje 3 Uredbe št. 1408/71], se v državi, na ozemlju katere stalno prebiva in po zakonodaji katere se mu dajatve izplačujejo, ne sme dodeliti dajatev, ki bi bila nižja od najnižje dajatve, določene v tej zakonodaji za zavarovalno dobo ali dobo prebivanja, ki je enaka vsem zavarovalnim dobam, upoštevanim za plačilo v skladu z določbami prejšnjih členov. Pristojni nosilec te države mu po potrebi ves čas stalnega prebivanja na njenem ozemlju izplačuje dodatek, ki je enak razliki med vsoto dajatev, ki se izplačuje v skladu s [poglavjem 3 Uredbe št. 1408/71], in višino najnižje dajatve.“

Švedsko pravo

9

Starostna pokojnina je v švedskem splošnem sistemu sestavljena iz treh delov, to so dohodkovna pokojnina, dodatna pokojnina in zajemena pokojnina.

10

Dohodkovna pokojnina in dodatna pokojnina temeljita na dohodkih, ki so jih zadevne osebe prejemale. Dohodkovna pokojnina izhaja iz pridobljene pravice do pokojnine, dodatna pokojnina pa je urejena v pokojninskem sistemu, ki je na Švedskem veljal pred letom 2003, in je namenjena osebam, rojenim do leta 1953. Ti dajatvi temeljita predvsem na prispevkih.

11

Druga je pa je zajemena pokojnina, namen katere je temeljna zaščita oseb z nizkimi dohodki ali brez dohodkov, dajatev, ki temelji na prebivanju in se financira iz davkov. Zajemena pokojnina je bila uvedena s spremembami švedskega pokojninskega sistema v 90. letih 20. stoletja in je nadomestila prejšnjo državno pokojnino.

12

Znesek zajemene pokojnine se določi glede na znesek drugih pokojnin, ki jih prejema zadevna oseba. Postopoma se zmanjšuje glede na pokojnino na podlagi dohodkov, dodatno pokojnino in nekatere druge dajatve.

13

Nacionalne določbe o zajemni pokojnini, ki so upoštevne v zadevi iz postopka v glavni stvari, so

tiste iz lagen (1998:702) om garantipension (zakon št. 702 iz leta 1998 o zjam?eni pokojnini), ki je bil nadomeš?en s socialförsäkringsbalken (2010:110) (zakon o socialnih zavarovanjih iz leta 2010, v nadaljevanju: SFB).

14

V skladu s ?lenoma 8 in 10 poglavja 55 SFB zjam?ena pokojnina pomeni osnovno kritje starostne pokojnine v okviru švedskega splošnega pokojninskega sistema. Odvisna je od zavarovalne dobe in se lahko dodeli osebam, ki nimajo pokojnine na podlagi dohodkov ali katerih navedena pokojnina ne presega dolo?enega zneska.

15

Na podlagi ?lena 2 v poglavju 67 SFB so do zjam?ene pokojnine upravi?eni zavarovanci, rojeni od leta 1938 naprej, ki so dopolnili vsaj 3 leta zavarovalne dobe.

16

?len 4 poglavja 67 SFB dolo?a, da je zjam?eno pokojnino mogo?e pridobiti najprej v mesecu, ko zavarovanec dopolni 65 let.

17

?len 11 istega poglavja natan?neje dolo?a, da se pri izra?unu zavarovalnega obdobja upošteva le obdobje od za?etka koledarskega leta, v katerem je zadevna oseba dopolnila 16 let, do konca koledarskega leta, v katerem je dopolnila 64 let.

18

?len 15 poglavja 67 SFB dolo?a, da je osnova za izra?un zjam?ene pokojnine starostna pokojnina, ki temelji na dohodkih, do katere ima zavarovanec pravico za ista leta.

19

V ?lenu 16 navedenega poglavja je dolo?eno, da „starostna pokojnina, ki temelji na dohodkih“ v smislu ?lena 15 tega poglavja pomeni starostno pokojnino, ki temelji na dohodkih, v smislu SFB, pred zmanjšanjem, dolo?enim v nekaterih ?lenih tega zakona, in starostne pokojnine iz sistemov obveznega zavarovanja drugih držav ?lanic, ki jih ni mogo?e ena?iti z zjam?eno pokojnino na podlagi SFB.

20

Osnovni znesek, ki se uporablja za izra?un nekaterih socialnih dajatev, med drugim zjam?ene pokojnine, je opredeljen v ?lenu 7 poglavja 2 SFB. Ta znesek je indeksiran glede na splošno raven cen. V letu, na katerega se nanaša zadeva iz postopka v glavni stvari, je znašal 39.400 švedskih kron (SEK) (približno 4137 EUR).

21

Na podlagi ?lena 23 poglavja 67 SFB za poro?ene osebe, katerih osnova za izra?un zjam?ene pokojnine ne presega 1,14?kratnika osnovnega zneska, letna zjam?ena pokojnina znaša 1,9?kratnik osnovnega zneska, zmanjšan za osnovo za izra?un.

22

¶len 24 istega poglavja dolo¶a, da za poro¶ene osebe, katerih osnova za izra¶un presega 1,14¶kratnik osnovnega zneska, letna zjam¶ena pokojnina zna¶a 0,76¶kratnik osnovnega zneska, zmanj¶an za 48 % dela osnove za izra¶un, ki presega 1,14¶kratnik osnovnega zneska.

23

V ¶lenu 25 poglavja 67 SFB je dolo¶eno, da se za osebe, ki niso dopolnile 40 let zavarovalne dobe, vsi zneski, vezani na osnovni znesek, navedeni v ¶lenih od 21 do 24 tega poglavja, sorazmerno zmanj¶ajo z uporabo koli¶nika let zavarovalne dobe in 40 let.

24

Interna navodila ¶t. 2 iz leta 2007 F¶rs¶kringskassan (nacionalni zavod za zavarovanje, ¶vedska) (v nadaljevanju: navodila) dolo¶ajo, da je pri izra¶unu sorazmernega zneska zjam¶ene pokojnine, dolo¶enem v ¶lenu 25 poglavja 67 SFB, treba za izra¶un teoreti¶nega zneska iz ¶lena 46(2)(a) Uredbe ¶t. 1408/71 vsaki zavarovalni dobi, dopolnjeni v drugih dr¶zavah ¶lanicah, pripisati fiktivno pokojninsko vrednost, ki ustreza povpre¶ni pokojninski vrednosti zavarovalnih dob, dopolnjenih na ¶vedskem.

Spor o glavni stvari in vpra¶anji za predhodno odlo¶anje

25

B. Zaniwicz-Dybeck, poljska dr¶zavljanica, je bila rojena leta 1940 in se je leta 1980 s Poljske preselila na ¶vedsko. Na Poljskem je delala 19 let, na ¶vedskem pa je ¶ivela 24 let in delala 23 let.

26

Leta 2005 je B. Zaniwicz-Dybeck vlo¶ila zahtevo za zjam¶eno pokojnino, ki jo je nacionalni zavod za zavarovanje zavrnil.

27

V odlo¶bi z dne 1. septembra 2008, izdani na podlagi ugovora, je nacionalni zavod za zavarovanje to zavrnitev potrdil.

28

Ker je B. Zaniwicz-Dybeck zavarovalni dobi dopolnila na ¶vedskem in na Poljskem, je nacionalni zavod za zavarovanje v skladu z Uredbo ¶t. 1408/71 izra¶unal njeno zjam¶eno pokojnino, v enem delu, na podlagi nacionalnih dolo¶b, in v drugem delu, v skladu z na¶elom sorazmernega izra¶una, dolo¶enim v ¶lenu 46(2) te Uredbe.

29

Pri izra¶unu zjam¶ene pokojnine B. Zaniwicz-Dybeck na podlagi nacionalnih dolo¶b je nacionalni zavod za zavarovanje v skladu s ¶lenom 25 poglavja 67 SFB in v skladu z navodili dolo¶il osnovo za izra¶un te pokojnine z uporabo sorazmernega izra¶una. Ob tem pri izra¶unu osnovnega zneska, dolo¶enega v ¶lenu 46(2)(a) Uredbe ¶t. 1408/71, ni upo¶steval starostne pokojnine, ki temelji na dohodkih in ki jo je B. Zaniwicz-Dybeck pridobila na Poljskem, temve¶ je iz starostne pokojnine, ki temelji na dohodkih in ki jo je pridobila na ¶vedskem, v znesku 75.216 SEK (pribli¶no 7.897 EUR) za 24 let zavarovalne dobe, izra¶unal letno vrednost 3134 SEK (pribli¶no 329 EUR), to je 75.216 SEK deljeno s 24, nato pa je to letno vrednost pomno¶il z

maksimalno zavarovalno dobo za zjameno pokojnino, to je 40 let. Tako je izražunal fiktivno pokojnino v znesku 125.360 SEK (približno 13.162 EUR).

30

Glede na te rezultate je nacionalni zavod za zavarovanje ocenil, da starostni pokojnini B. Zaniewicz-Dybeck, ki temeljita na dohodkih in ki v skladu s členom 15 poglavja 67 SFB pomenita osnovo za izražun zjamene pokojnine, presegata zgornjo mejo sredstev za dodelitev zjamene pokojnine.

31

Potem ko je to odločbo neuspešno izpodbijala pred Förvaltningsrätten i Stockholm (upravno sodišče v Stockholmu, Švedska) in pred Kammarrätten i Stockholm (pritožbeno upravno sodišče v Stockholmu, Švedska), je B. Zaniewicz-Dybeck predložila zadevo Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče, Švedska).

32

B. Zaniewicz-Dybeck trdi, da je teoretični znesek zjamene pokojnine treba izražunati v skladu z Uredbo št. 1408/71, brez uporabe, prvič, člena 47(1)(d) te uredbe, saj je zjamena pokojnina odvisna zgolj od trajanja zavarovalne dobe, pri čemer se odšteje pokojnina, ki temelji na dohodkih in ki jo prejema na Švedskem, in drugič, navodil, saj ta v slabši položaj postavljajo delavce migrante, ki od druge države članice prejemajo nizko pokojnino, ki temelji na dohodkih.

33

Urad za pokojnine, ki je 1. januarja 2010 nasledil nacionalni zavod za zavarovanje, trdi, da iz zavarovalnih dob, dopolnjenih v državi članici, ki ni Kraljevina Švedska, izhaja pravica do pokojnine od te države članice. Ker pa je zjamena pokojnina dopolnilna dajatev, naj bi izražun te pokojnine brez uporabe člena 47(1)(d) Uredbe št. 1408/71 povzročil, da bi zadevna oseba, ki je zavarovalne dobe dopolnila v državi članici, ki ni Kraljevina Švedska, dobila prekomerno dajatev. Če se namreč za zavarovalne dobe, dopolnjene v državi članici, ki ni Kraljevina Švedska, ne bi določila povprečna vrednost pokojnine, bi se tem dobam pripisalo nižjo vrednost od vrednosti za iste dobe, dopolnjene na Švedskem.

34

Predložitveno sodišče poudarja dejstvo, da pristojni nosilec, in sicer nacionalni zavod za zavarovanje ali urad za pokojnine, pri izražunu zjamene pokojnine na podlagi člena 46(2)(a) Uredbe št. 1408/71 za vsako zavarovalno dobo, ki jo je delavec dopolnil v državi članici, ki ni Kraljevina Švedska, izražuna fiktivno vrednost pokojnine, ki ustreza povprečni vrednosti pokojnine, pridobljene za zavarovalne dobe, dopolnjene na Švedskem, in se odšteje od zjamene pokojnine ne glede na to, ali je zadevna oseba v tem obdobju delala ali ne. Če je namreč zadevna oseba v navedeni zavarovalni dobi delala in je s tem pridobila pravico do pokojnine, višje od fiktivne pokojnine, ki jo je izražunal pristojni nosilec, naj bi bila v ugodnejšem položaju. Če pa zadevna oseba nasprotno v drugi državi članici ni delala ali je pridobila pravico do pokojnine, nižje od fiktivne pokojnine, ki jo je izražunal pristojni nosilec, naj bi bila v manj ugodnem položaju.

35

Upoštevajoč te elemente predložitveno sodišče meni, da je negotovo, kako je treba izražunati zjameno pokojnino. Sprašuje se, natančneje, ali je pri izražunu take pokojnine treba uporabiti člena 46(2) in 47(1)(d) Uredbe št. 1408/71 in, če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, ali je v

skladu s tema določbama mogoče pri določitvi osnove za izračun take pokojnine za zavarovalne dobe, dopolnjene v državi članici, ki ni Kraljevina Švedska, določiti fiktivno vrednost pokojnine, ki ustreza povprečni vrednosti pokojnine, pridobljene za zavarovalne dobe, dopolnjene na Švedskem. Če je odgovor nikalen, predložitveno sodišče sprašuje, ali je pri izračunu zajemne pokojnine treba upoštevati starostne pokojnine, ki jih zadevna oseba prejema v drugih državah članicah.

36

V teh okoliščinah je Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1.

Ali določbe člena 47(1)(d) Uredbe št. 1408/71 pomenijo, da je mogoče zavarovalnim dobam, dopolnjenim v drugi državi članici Unije, pri izračunu švedske zajemne pokojnine pripisati vrednost pokojnine, ki ustreza povprečni vrednosti švedskih dob, če pristojni nosilec opravi sorazmerni izračun na podlagi člena 46(2) te uredbe?

2.

Ali lahko pristojni nosilec, če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, pri izračunu upravičenosti do zajemne pokojnine upošteva pokojninske prejemke, ki jih zavarovanec prejema v drugi državi članici, ne da bi bilo to v nasprotju z določbami Uredbe št. 1408/71?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

37

Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Uredbo št. 1408/71 razlagati tako, da mora pristojni nosilec države članice pri izračunu dajatve, kot je zajemna pokojnina v zadevi v glavni stvari, uporabiti metodo sorazmernega izračuna, določeno v členu 46(2) te uredbe, in v skladu s členom 47(1)(d) za zavarovalne dobe, ki jih je zadevna oseba dopolnila v drugi državi članici, določiti fiktivno povprečno vrednost.

38

Za koristen odgovor na vprašanja, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, je treba najprej poudariti, da Uredba št. 1408/71 ne določa skupnega sistema socialne varnosti, temveč dopušča različne nacionalne sisteme in je namenjena zgolj njihovi uskladitvi. Tako države članice v skladu z ustaljeno sodno prakso obdržijo pristojnost za ureditev svojih sistemov socialne varnosti (glej zlasti sodbo z dne 21. februarja 2013, Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, točka 35 in navedena sodna praksa).

39

Zato se, ker ni harmonizacije na ravni Unije, z zakonodajo vsake države članice določijo med drugim pogoji za pridobitev pravice do dajatev (sodba z dne 21. februarja 2013, Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, točka 36 in navedena sodna praksa).

40

Države članice morajo ob izvajanju te pristojnosti kljub temu spoštovati pravo Unije in zlasti določbe Pogodbe DEU o svoboš?ini, priznani vsakemu državljanu Unije, da se prosto giblje in prebiva na ozemlju držav članic (sodba z dne 21. februarja 2013, Salgado González, C?282/11, EU:C:2013:86, to?ka 37 in navedena sodna praksa).

41

V zvezi s tem je treba navesti, da ?len 45 Uredbe št. 1408/71 dolo?a, da mora, kadar zakonodaja države članice pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev pogojuje z dopolnitvijo zavarovalnih dob, pristojni nosilec te države članice upoštevati zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji druge države članice, kot ?e bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja. Z drugimi besedami, zavarovalne dobe, dopolnjene v razli?nih državah članicah, se morajo sešteti.

42

V takem primeru ?len 46(2)(a) Uredbe št. 1408/71 dolo?a, da pristojni nosilec izra?una teoreti?ni znesek dajatve, do katere ima zadevna oseba pravico, kot ?e bi bile vse delovne dobe, ki jih je dopolnila v razli?nih državah članicah, dopolnjene v državi članici pristojnega nosilca. Pristojni nosilec nato v skladu z odstavkom 2(b) tega ?lena dolo?i dejanski znesek dajatve na podlagi teoreti?nega zneska v sorazmerju med trajanjem zavarovalnih dob in/ali dob prebivanja v državi članici pristojnega nosilca ter med skupnim trajanjem zavarovalnih dob in/ali dob prebivanja, dopolnjenih v razli?nih državah članicah. To je metoda sorazmernega izra?una.

43

?len 47 Uredbe št. 1408/71 vsebuje dopolnilne določbe za izra?un teoreti?nega in sorazmernega zneska iz ?lena 46(2) te uredbe. Tako ?len 47(1)(d) navedene uredbe zlasti dolo?a, da kadar se po zakonodaji države članice dajatve izra?unavajo na podlagi višine zaslu?ka, prispevkov ali zvišanj, pristojni nosilec v državi dolo?i zaslu?ek, prispevke in zvišanja, ki se upoštevajo za zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji drugih držav članic, na podlagi povpre?nih zaslu?kov, prispevkov ali zvišanj, zabeleženih za zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja.

44

V obravnavani zadevi je treba navesti, da je švedska vlada na obravnavi sama navedla, da je namen zjam?ene pokojnine njenim prejemnikom zagotoviti razumne življenjske razmere z zagotovitvijo minimalnega dohodka, ki presega znesek, ki bi ga dobili, ?e bi prejeli zgolj starostno pokojnino, ki temelji na dohodkih, kadar je ta znesek prenizek ali celo enak ni?. Zjam?ena pokojnina pomeni osnovno kritje starostne pokojnine v okviru švedskega splošnega pokojninskega sistema.

45

V zvezi s tem je Sodiš?e v to?ki 15 sodbe z dne 17. decembra 1981, Browning (22/81, EU:C:1981:316), presodilo, da gre za „najnižjo [minimalno] dajatev“ v smislu ?lena 50 Uredbe št. 1408/71, kadar je v zakonodaji države prebivanja dolo?eno posebno jamstvo, katerega namen je upravi?encem do dajatev socialne varnosti zagotoviti minimalni dohodek, ki presega raven dajatev, do katerih bi imeli pravico zgolj na podlagi svojih zavarovalnih dob in svojih prispevkov.

46

Tako glede na njen namen, opisan v točki 44 te sodbe, zjamčena pokojnina iz postopka v glavni stvari pomeni minimalno dajatev v smislu člena 50 Uredbe št. 1408/71.

47

Kakor je generalni pravobranilec navedel v točki 47 sklepnih predlogov, ker Uredba št. 1408/71 ne zahteva, naj države članice določijo minimalne dajatve, in ker vse nacionalne zakonodaje tako ne vsebujejo nujno takih dajatev, člen 46(2) te uredbe ne more določati posebnih in podrobnih pravil za izračun take dajatve.

48

Zato pravice do prejemanja minimalne dajatve, kakor je zjamčena pokojnina v postopku v glavni stvari, ni mogoče presojati na podlagi členov 46(2) ali 47(1)(d) Uredbe št. 1408/71, temveč v skladu s posebnimi pravili iz člena 50 te uredbe in upoštevne nacionalne zakonodaje.

49

Iz opisa dejanskega stanja postopka v glavni stvari iz točke 29 te sodbe pa izhaja, da je pristojni nosilec pri izračunu zjamčene pokojnine B. Zaniwicz-Dybeck, prvi, v skladu s členom 25 poglavja 67 SFB za določitev zneska dohodkovne pokojnine in dodatne pokojnine zadevne osebe, ki pomenita osnovo za izračun zjamčene pokojnine, uporabil metodo sorazmernega izračuna, ki je, kakor je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točkah 45 in 46 sklepnih predlogov, podobna metodi, določeni v členu 46(2)(a) in (b) Uredbe št. 1408/71. Drugi, pri sorazmernem izračunu, določenem v navedenem členu 46(2), pristojni nosilec ni v skladu z navodili upošteval starostne pokojnine, ki jo B. Zaniwicz-Dybeck prejema na Poljskem, temveč je, kot je določeno v členu 47(1)(d) Uredbe št. 1408/71, iz pokojnine, ki temelji na dohodkih in ki jo zadevna oseba prejema na Švedskem, izračunal letno vrednost ter jo nato pomnožil z maksimalno zavarovalno dobo, ki se upošteva v zvezi z zjamčeno pokojnino, to je 40 let. Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je rezultat izračuna po tej opisani metodi presegal zgornjo mejo sredstev za dodelitev zjamčene pokojnine.

50

Kot je razvidno iz točke 48 te sodbe, pa take metode izračuna, določene v členih 46(2) in 47(1)(d) Uredbe št. 1408/71, ni mogoče dopustiti za izračun minimalne dajatve, kot je zjamčena pokojnina v postopku v glavni stvari.

51

Pristojni nosilec mora zjamčeno pokojnino izračunati v skladu s členom 50 Uredbe št. 1408/71 v povezavi z nacionalno zakonodajo, razen člena 25 poglavja 67 SFB in navodil.

52

Zato je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba Uredbo št. 1408/71 razlagati tako, da pristojni nosilec države članice pri izračunu minimalne dajatve, kot je zjamčena pokojnina v postopku v glavni stvari, ne sme uporabiti členov 46(2) in 47(1)(d) te uredbe. Tako dajatev je treba izračunati na podlagi določb člena 50 navedene uredbe v povezavi z nacionalno zakonodajo, razen nacionalnih določb, kot so te v postopku v glavni stvari, v zvezi s sorazmernim izračunom.

Drugo vprašanje

53

Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je Uredbo št. 1408/71 treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki določa, da mora pristojni nosilec pri izračunu dajatve, kot je zajemena pokojnina iz postopka v glavni stvari, upoštevati vse starostne pokojnine, ki jih zadevna oseba dejansko prejema v eni ali več drugih državah članicah.

54

Treba je poudariti, kot je razvidno iz odgovora na prvo vprašanje, da je treba minimalno dajatev, kot je zajemena pokojnina v postopku v glavni stvari, izračunati v skladu s členom 50 Uredbe št. 1408/71 in upoštevno nacionalno zakonodajo.

55

Iz nacionalnih določb glede zjemene pokojnine, urejenih v SFB, kot so povzete med drugim v točki 19 te sodbe, pa je izrecno razvidno, da se starostne pokojnine iz sistemov obveznega zavarovanja drugih držav članic, ki jih ni mogoče enačiti z zjemeno pokojnino, všteto v osnovo za izračun te pokojnine. Tako mora pristojni nosilec zadevne države članice v skladu z upoštevno nacionalno zakonodajo pri izračunu zjemene pokojnine upoštevati starostne pokojnine, ki jih zadevna oseba prejema v drugih državah članicah.

56

V teh okoliščinah je treba ugotoviti, ali Uredba št. 1408/71 in natančneje njen člen 50 nasprotujeta zakonodaji države članice, ki določa, da mora pristojni nosilec pri izračunu minimalne dajatve, kot je zajemena pokojnina iz postopka v glavni stvari, upoštevati starostno pokojnino, ki jo zadevna oseba prejema od druge države članice.

57

Glede tega je treba navesti, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso člen 50 Uredbe št. 1408/71 nanaša na primere, v katerih so bila obdobja zaposlitve delavca v okviru zakonodaj držav, ki so se uporabljale za tega delavca, razmeroma kratka, tako da celotni znesek dajatev, ki jih izplačujejo te države, ne dosega razumnih življenjskih razmer (sodbi z dne 30. novembra 1977, Torri, 64/77, EU:C:1977:197, točka 5, in z dne 17. decembra 1981, Browning, 22/81, EU:C:1981:316, točka 12).

58

Za popravo tega položaja ta člen 50 določa, da kadar je z zakonodajo države prebivanja določena minimalna dajatev, se dajatev, ki jo izplačuje ta država, poveča za dodatek, ki je enak razliki med vsoto dajatev, ki jih izplačujejo različne države, katerih zakonodaja se je uporabljala za delavca, in to minimalno dajatvijo (sodba z dne 30. novembra 1977, Torri, 64/77, EU:C:1977:197, točka 6).

59

Iz tega sledi, kakor je generalni pravobranilec navedel v točki 59 sklepnih predlogov, da za izračun minimalne dajatve, kot je zajemena pokojnina v postopku v glavni stvari, člen 50 Uredbe št. 1408/71 posebej določa, da je treba upoštevati dejanski znesek starostne pokojnine, ki jo zadevna oseba prejema v drugi državi članici.

60

Zato je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba Uredbo št. 1408/71 in natančneje njen člen 50 razlagati tako, da ne nasprotujeta zakonodaji države članice, ki določa, da mora pristojni nosilec pri izračunu minimalne dajatve, kot je zajemena pokojnina iz postopka v glavni stvari, upoštevati vse starostne pokojnine, ki jih zadevna oseba dejansko prejema v eni ali več drugih državah članicah.

Stroški

61

Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (peti senat) razsodilo:

1.

Uredbo Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske članice, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998, je treba razlagati tako, da pristojni nosilec države članice pri izračunu minimalne dajatve, kot je zajemena pokojnina v postopku v glavni stvari, ne sme uporabiti členov 46(2) in 47(1)(d) te uredbe. Tako dajatev je treba izračunati na podlagi določb člena 50 navedene uredbe v povezavi z nacionalno zakonodajo, pri tem pa se ne sme uporabiti nacionalnih določb, kot so te v postopku v glavni stvari, v zvezi s sorazmernim izračunom.

2.

Uredbo št. 1408/71 v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo št. 118/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1606/98, in natančneje njen člen 50 je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta zakonodaji države članice, ki določa, da mora pristojni nosilec pri izračunu minimalne dajatve, kot je zajemena pokojnina iz postopka v glavni stvari, upoštevati vse starostne pokojnine, ki jih zadevna oseba dejansko prejema v eni ali več drugih državah članicah.

Podpisi

(*1) Jezik postopka: švedščina.